

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAO CZNY WOBEC OSKARŻONEGO J. S. (1)

Dnia 17 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Monika Suchecka

przy udziale T. Ś. – Asesora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniach: 23 lutego 2015 r., 16 marca 2015 r., 23 marca 2015 r., 10 kwietnia 2015 r., 17 kwietnia 2015 r.

sprawy karnej:

1. J. S. (1)

urodz. (...) w W.

syna M., A. z domu O.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od sierpnia 2013 r. do dnia 09.10.2013 r. w W. woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru wyprodukował i sprzedał 952,2 kg tytoniu do palenia oraz posiadał wyroby akcyzowe w postaci liści tytoniu znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w ilości 547,8 kg stanowiących przedmiot opodatkowania akcyzą na podstawie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 i 4 Ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym o wartości 907,490 zł, czym uchylił się od opodatkowania przez nie złożenie deklaracji podatkowych i nie ujawnienie Naczelnikowi Urzędu Celnego w W. przedmiotu opodatkowania,

to jest o przestępstwo określone w art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s.

2. R. S. (1)

urodz. (...) w W.

syna E., W. z domu K.

oskarżonego o to, że:

II. w dniu 09.10.2013 r. w W. woj. (...) poprzez przenoszenie i przewożenie 89,35 kg tytoniu do palenia udzielił pomocy J. S. (1) w sprzedaży wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot opodatkowania akcyzą na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 3 Ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym czym naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie w wysokości 57,323 zł,

to jest o przestępstwo określone w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

I. oskarżonego J. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1

pkt 1 k.k.s. i za czyn ten na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. wymierza mu karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności i karę 200 /dwustu/ stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 60 /sześćdziesięciu/ złotych,

II. oskarżonego R. S. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i wydatki w tej części zalicza na rachunek Skarbu Państwa,

III. na podstawie art. 29 pkt 1 k.k.s. i art. 30 § 2 k.k.s. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci 13 worków jutowych koloru szarego zapakowanych dodatkowo w czarne worki foliowe zawierające sprasowany susz roślinny o zapachu tytoniu o wadze 476,8 kg, 6 worków koloru białego wypełnionych drobno skrojonym suszem roślinnym o zapachu tytoniu o wadze 89,35 kg, jednego worka koloru białego wypełnionego drobno skrojonym suszem roślinnym o zapachu tytoniu o wadze 7,9 kg, suszu roślinnego sprasowanego podzielonego na mniejsze części w ilości 71 kg (rozsypanego na podłodze magazynu), rozdrobnionych części roślinnych rozsypanych koło maszyny o silnym zapachu tytoniu zapakowanych do worka foliowego koloru zielonego o przybliżonej wadze 10,9 kg zaś na podstawie art. 31 § 6 k.k.s. zarządza ich zniszczenie,

IV. na podstawie art. 29 pkt 2 k.k.s. i art. 30 § 2 k.k.s. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci wagi elektronicznej, maszyny do cięcia tytoniu, notatnika w brązowej okładce, kartki z imionami oraz cyframi oznaczającymi wagę, kartki z zapisanymi imionami oraz cyframi,

V. zwalnia oskarżonego J. S. (1) od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Sygnatura akt III K 309/14

UZASADNIENIE

Oskarżony J. S. (1) stanął pod zarzutem tego, że w okresie od sierpnia 2013 r. do dnia 09.10.2013 r. w W. woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru wyprodukował i sprzedał 952,2 kg tytoniu do palenia oraz posiadał wyroby akcyzowe w postaci liści tytoniu znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w ilości 547,8 kg stanowiących przedmiot opodatkowania akcyzą na podstawie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym o wartości 907,490 zł, czym uchylił się od opodatkowania przez nie złożenie deklaracji podatkowych i nie ujawnienie Naczelnikowi Urzędu Celnego w W. przedmiotu opodatkowania, to jest o przestępstwo określone w art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s.

Oskarżonemu R. S. (1) zarzucono popełnienie czynu polegającego na tym, że w dniu 09.10.2013 r. w W. woj. (...) poprzez przenoszenie i przewożenie 89,35 kg tytoniu do palenia udzielił pomocy J. S. (1) w sprzedaży wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot opodatkowania akcyzą na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 3 Ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym czym naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie w wysokości 57,323 zł, to jest o przestępstwo określone w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony J. S. (1) szukając sposobu na utrzymanie postanowił zająć się sprzedażą tytoniu do palenia albowiem miał kontakt z osobami, które chciały kupić gotowy tytoń. W tym celu oskarżony J. S. (1) zamierzał zakupić liście tytoniu i maszynę do ich cięcia oraz wynająć pomieszczenie, w którym mógłby dokonywać cięcia i pakowania tytoniu w celu jego sprzedaży. W dniu 20 sierpnia 2013r. w W. oskarżony J. S. (1) zawarł z E. K. reprezentującym spółkę Cywilną (...) umowę najmu pomieszczenia magazynowego położonego przy ul. (...) w W.. Oskarżony J. S. (1) przekazał właścicielowi pomieszczeń magazynowych E. K., że będzie tam pracowała heblarka i kompresor i wpłacił E. K. kaucję w wysokości 1200 zł. Po wynajęciu hali oskarżony J. S. (1) telefonicznie skontaktował się z nieustalonym mężczyzną

o imieniu J., który oferował do sprzedaży maszynę do cięcia tytoniu za kwotę 4500 złotych oraz tytoń za kwotę 8 złotych za kilogram. Wskazany wyżej nieustalony mężczyzna przywiózł oskarżonemu J. S. (1) do wynajmowanych przez niego pomieszczeń magazynowych maszynę do cięcia tytoniu oraz liście tytoniu w ilości 100 kg. Przy kolejnej wizycie J. przywiózł oskarżonemu 600 kg liści tytoniu a za trzecim razem 800 kg liści tytoniu. Łącznie oskarżony J. S. (1) nabył 1 tonę i 500 kg liści tytoniu w trzech dostawach, przy czym za każdą dostawę tytoniu płacił oddzielnie. Po około tygodniu od dnia wynajęcia hali oskarżony uruchomił maszynę do cięcia tytoniu, pocięty tytoń oskarżony J. S. (1) sprzedawał nieustalonym osobom w cenie od 23 do 25 złotych za kilogram. Tytoń oskarżony dowoził pożyczonymi samochodami po wcześniejszym telefonicznym złożeniu zamówienia przez odbiorców, przy czym miał 11 stałych odbiorców tytoniu.

Dowód:

umowa najmu /k- 26/

wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1) /k- 35-36, 115/

W dniu 9 października 2013r. funkcjonariusze Straży Granicznej J. C. i J. G. po uzyskaniu informacji o przechowywaniu w magazynie przy ul. (...) w W. znacznych ilości wyrobów akcyzowych udali się pod tenże magazyn wynajmowany od E. K. przez oskarżonego J. S. (1). W godzinach porannych do magazynu wszedł oskarżony J. S. (1) i zamknął za sobą drzwi wejściowe. W godzinach popołudniowych około 15.10 pod magazyn podjechał swoim samochodem V. (...) nr rej. (...) oskarżony R. S. (1), zapukał do drzwi i został wpuszczony do środka. Funkcjonariusze Straży Granicznej podeszli wówczas pod magazyn i będąc za drzwiami usłyszeli rozmowę oskarżonych. Jeden z mężczyzn mówił do drugiego, że w każdym worku jest po 30 kg tytoniu. Po otwarciu drzwi do magazynu przez oskarżonego R. S. (1) funkcjonariusze Straży Granicznej weszli do przedsionka magazynu. Każdy z oskarżonych stojąc w przedsionku trzymał w ręku po jednym worku z krajanką tytoniową. Funkcjonariusze podjęli decyzje o zatrzymaniu oskarżonych nakazując im położyć się na ziemię. W przedsionku zabezpieczono łącznie trzy worki z tytoniem, przy czym w każdym z nich znajdowały się po dwa worki jutowe koloru białego. W magazynie wyczuwalna była silna woń tytoniu. Funkcjonariusze Straży Granicznej powiadomili funkcjonariuszy Policji, którzy po przybyciu na miejsce wykonywali dalsze czynności w tej sprawie.

Dowód:

- zeznania świadków:

1/J. C. /k- 66-68, 174-176, 250/

2/ M. G./k- 100-101, 170-172, 251-252/

- **protokoły zatrzymania osoby / k-2-3/**,

- wyjaśnienia oskarżonych

1/J. S. (1) /k- 35-36, 115/

2/R. S. (1) /k- k- 121-124-170-172, 174-176, 239/

Funkcjonariusze Policji po przybyciu na miejsce dokonali przeszukania zatrzymanych, przeszukania pomieszczeń magazynowych, pomieszczeń mieszkalnych obu oskarżonych oraz samochodu osobowego R. S. (1) marki V. (...) nr rej. (...). W wyniku przeszukania pomieszczeń magazynowych przy ul. (...) w W. ujawniono 13 worków jutowych koloru szarego opakowanych w czarne worki foliowe zawierające sprasowany susz roślinny o zapachu tytoniu, 6 worków koloru białego wypełnionych drobno skrojonym suszem roślinnym o zapachu tytoniu, jeden worek koloru białego wypełniony do połowy drobno skrojonym suszem roślinnym o zapachu tytoniu, susz roślinny sprasowany podzielony na mniejsze części rozsypany na podłodze magazynu, wagę elektroniczną, maszynę do cięcia tytoniu. W dniu 21.10. 2013r. dokonano ważenia krajanki tytoniowej oraz suszu roślinnego zatrzymanych w dniu 9.10.2013r. w

pomieszczeniach magazynowych przy ul. (...) w W. . Waga krajanki tytoniowej, którą ujawniono w pomieszczeniach przedsiionka magazynu w trzech workach foliowych wynosiła 89, 35 kg , pozostała waga krajanki tytoniowej wynosiła 18, 8 kg . Łączna waga krajanki tytoniowej ujawnionej w pomieszczeniach magazynu wynosiła 108, 15 kg, a sprasowany susz roślinny w postaci sprasowanych liści tytoniu ważył 547, 8 kg .

Dowód:

- **protokoły przeszukania osoby, karta 4-8,**
- **protokół przeszukania pomieszczeń magazynowych/ k- 9-12/**
- **protokół oględzin miejsca/k- 13-15,**
- **protokół przeszukaniak-16-23,**
- **wyliczenie należności z tytułu zobowiązania podatkowego podatkiem akcyzowym, karta 28,**
- **protokół ważenia k- 53**
- **dokumentację fotograficzną, karty 54-58,**
- **notatkę urzędową k- 59**
- **protokół odczytania pamięci telefonu komórkowego, karta 60-61,**
- **protokół oględzin rzeczy, karta 72 wraz z tablicą poglądową, karta 73-76,**
- **protokół pobrania próbek do badań, karta 103-104,**
- **sprawozdanie z badań, karta 155-156 oraz 157-159.**

Zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym według stawek obowiązujących w 2013r. od liści tytoniu w ilości 547, 80 kg wyniosło 239, 279 złotych , od krajanki tytoniowej w ilości 89, 35 kg wyniosło 57.323 złotych , natomiast od tytoniu do palenia o wadze 952, 2 kg wyniosło 610, 888 złotych.

- **pismo Placówki Straży Granicznej z dnia 3.12.2013r.k- 109**
- **wyliczenie należności z tytułu zobowiązania podatkowego podatkiem akcyzowym, karta 110**

Oskarżony J. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Co do udziału oskarżonego R. S. (1) oskarżony J. S. (1) wskazał, że jest to jego zaufany kolega dlatego też wpuścił go do przedsiionka hali, gdzie czasami znajdowały się worki z tytoniem. Podał, że kiedy dzień lub dwa dni wcześniej był u R. S. (1) w domu wówczas poprosił go by w dniu 9.10.2013r. po godz. 15.00 przyjechał do niego i po skończonej pracy zawiózł go do domu swoim autem . Oskarżony J. S. (1) wskazał, że R. S. (1) przyjechał do niego i po wpuszczeniu do przedsiionka magazynu sam zaczął wynosić do przedsiionka worki z tytoniem przygotowanym do sprzedaży. Oskarżony J. S. (1) podał, że R. S. (1) nie pytał się co jest w workach i nie pomagał mu wynosić żadnych worków z tytoniem . Wyjaśnił, że kiedy otworzył drzwi magazynu by zobaczyć czy R. S. (1) przyjechał z kimś autem obaj zostali zatrzymani . Oskarżony J. S. (1) podał, że R. S. (1) był w hali przypadkiem , nie brał udziału w produkcji i przechowywaniu tytoniu i nie wiedział czym zajmuje się J. S. (1) /k- 36, 115/ . Oskarżony J. S. (1) nie stawiał się na rozprawę główną , nie odbierał kierowanych do niego wezwań na rozprawę /k- 218, 244/ a z informacji Policji wynikało, że nie mieszka pod wskazanym adresem i nie jest znane miejsce jego aktualnego pobytu / k- 236, 248 / wobec czego odczytano jego wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego /k- 35-36/

Oskarżony R. S. (1)nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że w dniu 9.10.2013r. przyjechał do oskarżonego J. S. (1), bo miał go zawieźć do domu swoim samochodem ,

gdy podjechał pod magazyn oskarżonego J. S. (1)nie było więc wszedł do magazynu. Podał, że po wejściu do przedsionka nie zauważył żadnych worków i nie czuł zapachu tytoniu . Wyjaśnił, że nie rozmawiał z kolegą na temat tego co jest w workach , został zatrzymany w przedsionku , nie widział w przedsionku żadnych worków i nie trzymał worka w ręku /k- 121-124/. 170-172, 174-176/ . Słuchany przed sądem oskarżony R. S. (1)odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym /k- 239/.

Oskarżony R. S. (1) nie był dotychczas karany sędownie .

Dowód:

dane o karalności oskarżonego R. S. (1) /k-265/

Oskarżony J. S. (1) był dotychczas wielokrotnie karany sędownie .

Dowód:

Dane o karalności oskarżonego J. S. (1) /k- 267-269/

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego J. S. (1)co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie może budzić żadnych wątpliwości . Na powyższe wskazują dowody w postaci : protokołów zatrzymania oskarżonych/ k-2-3/,protokołu przeszukania osoby/k- 4-8/, protokołu przeszukania pomieszczeń magazynowych / k- 9-12/, protokołu oględzin miejsca/ k -13-15/, umowy /k- 26/ , wyliczenia należności z tytułu zobowiązania podatkowego podatkiem akcyzowym/ k- 28, 110/, protokołu ważenia/ k- 53/, dokumentacji fotograficznej /k -54-58/ , notatki urzędowej/ k- 59/, protokołu odczytania pamięci telefonu komórkowego/karta 60-61/ ,protokołu oględzin rzeczy /k-72/ wraz z tablicą poglądową/ k-73-76/,protokołu pobrania próbek do badań/k- 103-104/ , pisma Placówki Straży Granicznej z dnia 3.12.2013r./ k- 109/, sprawozdanie z badań /k-155-156 oraz 157-159/ , zeznania świadków J. C./k- 66-68, 174-176, 250/ i M. G./k- 100-101, 170-172, 251-252/ oraz wyjaśnienia samego oskarżonego J. S. (1)/k- 36, 115/, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i przedstawił okoliczności i cel nabycia maszyny do cięcia tytoniu, wynajęcia pomieszczenia magazynowego przy ul. (...)w W., podał kiedy , jaką ilość i za jaką cenę zakupił tytoń oraz wskazał jak przebiegał proceder jego sprzedaży . Wskazał także na okoliczności związane z ujawnieniem w dniu 9.10.2013r. w pomieszczeniach magazynowych pozostałego tytoniu w postaci krajanki tytoniowej oraz suszu roślinnego w postaci liści tytoniu. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków J. C.i M. G., którzy w sposób spójny , jednolity i konsekwentny przedstawili okoliczności poprzedzające zatrzymanie obu oskarżonych jak i sam przebieg zatrzymania w pomieszczeniach magazynu , kategorycznie wskazując zarówno w postępowaniu przygotowawczym, także podczas konfrontacji z oskarżonym R. S. (1)oraz przed sądem, że stojąc za drzwiami słyszeli rozmowę dwóch mężczyzn , przy czym jeden z nich mówił co jest w workach i ile ważą zaś w momencie gdy drzwi pomieszczenia magazynowego otworzyły się w przedsionku stali obaj oskarżeni i każdy z nich trzymał w ręku po jednym worku foliowym, w którym jak się później okazało były po dwa worki jutowe zawierające krajankę tytoniową , przy czym w pomieszczeniu przedsionka ujawniono dodatkowo jeszcze jeden worek foliowy z krajanką tytoniową a łączna waga tytoniu znajdującego się w trzech foliowych workach wyniosła 89, 35 kg, co potwierdzają protokoły: oględzin, zatrzymania przedmiotów, ważenia i sprawozdanie z badań. Świadkowie ci nie mają absolutnie żadnego interesu w tym by obciążać któregokolwiek z oskarżonych. Ich depozycje procesowe są spontaniczne, szczerze , konsekwentne na każdym etapie postępowania i wzajemnie ze sobą korespondujące. Wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1)dotyczące jego udziału w procederze nabycia, cięcia , pakowania i sprzedaży tytoniu sąd uznał za wiarygodne albowiem są one logiczne, konsekwentne i w pełni korespondują z zgromadzoną w sprawie i opisaną wyżej dokumentacją . Wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1)w zakresie w jakim dotyczą oskarżonego R. S. (1)i pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków są niewiarygodne. Sąd uznał także za niewiarygodne wyjaśnienia obu oskarżonych w części w jakiej podali , że oskarżony R. S. (1)nie miał wiedzy co znajduje się w workach przechowywanych przez oskarżonego J. S. (1)w magazynie, że nie rozmawiali na ten temat, jak również co do tego, że w chwili zatrzymania R. S. (1)nie trzymał w ręku worka z krajanką tytoniową. Wyjaśnienia obu oskarżonych w tym zakresie pozostają w oczywistej sprzeczności z zeznaniami świadków J. C.i M. G.i sąd potraktował

jako przyjętą linię obrony oskarżonego R. S. (1), która miała w tym celu zostać wzmocniona depozycjami drugiego z oskarżonych. Zgromadzony i opisany wyżej materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia wobec oskarżonego J. S. (1) kwalifikacji prawnej czynu z art. 54§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 37§1 pkt 1 kks . Przepis art. 54§1 kks przewiduje odpowiedzialność dla sprawy, który uchylając się od opodatkowania nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji przez co naraża podatek na uszczuplenie. Sprawca tego czynu podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności albo obu tym karom łącznie . Przedmiotem ochrony określonym w wyżej wskazanym przepisie jest obowiązek podatkowy względem Skarbu Państwa lub gminy. Obowiązkiem podatkowym jest nieskronkretyzowana powinność poniesienia przymusowego świadczenia pieniężnego w związku z zaistnieniem zdarzenia określonego w ustawie. Zarówno zakres podmiotowy tego obowiązku oraz moment jego powstania , przedmiot opodatkowania i stawki podatkowe są określone w ustawie podatkowej. Przymiot podatnika przysługuje osobie fizycznej , prawnej jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej , podlegającej na mocy ustaw podatkowych obowiązkowi podatkowemu . Zgodnie z art. 8 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym przedmiotem opodatkowania akcyzą jest produkcja wyrobów akcyzowych , po myśli art. 8 ust 2 pkt 3 i 4 tej ustawy przedmiotem opodatkowania akcyzą jest także sprzedaż wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, objętych określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli ich sprzedaż odbyła się bez zachowania warunków uprawniających do zastosowania tej stawki akcyzą oraz nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Wskazać także należy, że zgodnie z przepisem art. 1 ust. 1 w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym opodatkowaniu podatkiem akcyzowym podlegają wyroby akcyzowe, za które uznaje się między innymi wyroby tytoniowe oraz susz tytoniowy, określone w załączniku nr 1 do ustawy, tj. papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki oraz susz tytoniowy. Art. 9 b ust 1 pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym precyzuje jako przedmiot opodatkowania akcyzą sprzedaż suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy oraz nabycie lub posiadanie suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy lub rolnika, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał jego sprzedaży. Po myśli art. 11 a wskazanej wyżej ustawy w przypadku suszu tytoniowego obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

- 1) nabycia wewnątrzspółnotowego suszu tytoniowego;
- 2) wydania suszu tytoniowego w przypadku dokonania jego sprzedaży;
- 3) zużycia suszu tytoniowego;
- 4) nabycia lub wejścia w posiadanie suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy lub rolnika, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży suszu tytoniowego;
- 5) powstania długu celnego, w przypadku importu suszu tytoniowego.

Zgodnie z art. 21 ust 1 ustawy o podatku akcyzowym podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,
 - 2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej
- za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

Oskarżony J. S. (1) w okresie od sierpnia 2013 r. do dnia 09.10.2013 r. w W. wyprodukował i sprzedał 952,2 kg tytoniu do palenia oraz posiadał wyroby akcyzowe w postaci liści tytoniu znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w ilości 547,8 kg stanowiących przedmiot opodatkowania akcyzą na podstawie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym o wartości 907,490 zł, czym uchylił się od opodatkowania przez nie złożenie deklaracji podatkowych i nie ujawnienie Naczelnikowi Urzędu Celnego w W. przedmiotu opodatkowania. Obliczenie wysokości należnego podatku akcyzowego dokonane przez Naczelnika Urzędu Celnego w W. w piśmie z dnia 4 grudnia 2013r. w oparciu wskazaną przez oskarżonego J. S. (1) łączną ilość zakupionych od nieustalonej osoby liści tytoniu o wadze 1 tony i 500 kg oraz wagę ujawnionego w dniu 9.10.2013r. magazynie przy ul (...) w W. pozostałego niesprzedanego jeszcze przez oskarżonego J. S. (1) tytoniu do palenia o wadze 547, 8 kg / k- 109 i 110 akt / nie budzi żadnych zastrzeżeń. Sąd uznał , że oskarżony J. S. (1) działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru o czym świadczą opisane wyżej okoliczności przedmiotowe , co obligowało do zastosowania kwalifikacji z art. 6§2 kks . Mając na względzie, iż oskarżony J. S. (1) popełnił umyślnie przestępstwo skarbowe z art. 54§1 kks powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości / zgodnie z art. 53§15 kks duża wartość jest to wartość , która w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza pięćsetną wysokość minimalnego wynagrodzenia/ wysokość minimalnego wynagrodzenia w roku 2013 stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14.09.2012r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013r. wynosiła 1600 , a więc duża wartość to wartość przekraczająca 800 .000 złotych / $1600 \times 500 = 800.000$ / , podlegał on obligatoryjnemu obostrzeniu kary zgodnie z art. 37§1 pkt. 1 kks. Niewątpliwie czyn oskarżonego J. S. (1) godzący w tak istotny sposób w mienie Skarbu Państwa jest czynem o znacznym stopniu społecznej szkodliwości o czym świadczą wysokość uszczuplonej oraz narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej, okoliczności i motywy działania oskarżonego, działanie ze z góry powziętym zamiarem . Powyższe oraz uprzednia karalność stanowią okoliczności obciążające po stronie tegoż oskarżonego przy jednej tylko okoliczności łagodzącej w postaci przyznania się do popełnienia zarzucanego czynu . Sąd wymierzył oskarżonemu J. S. (1) przy zastosowaniu art. 38 § 2 pkt 1 kks karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności i karę 200 /dwustu/ stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 60 /sześćdziesięciu/ złotych jako adekwatne do społecznej szkodliwości czynu popełnionego czynu i na tyle dolegliwe, aby spełniły ona swoje podstawowe cele, to jest ukazały nieopłacalność naruszania norm prawnych i zapobiegły ponownemu popełnieniu czynu zabronionego przez oskarżonego w przyszłości. Orzeczona kara pozbawienia wolności oraz kara grzywny uwzględniają także cele prewencji ogólnej . Ustalając wysokość stawki dziennej sąd uwzględnił przesłanki określone w art. 23§3 kks określając go na poziomie bliskim dolnej granicy określonej w tym przepisie na 1/30 minimalnego wynagrodzenia. Oskarżony J. S. (1) w ocenie sądu jest sprawcą w znacznym stopniu zdemoralizowanym , co przejawia się w dotychczasowym sposobie życia oskarżonego i na co wskazują okoliczności popełnionego czynu . Oskarżony J. S. (1) systematycznie narusza porządek prawny a popełnianie przestępstw stało się wręcz jego sposobem życia. Zdaniem sądu taka postawa oskarżonego J. S. (1) wskazuje na jego życiowe priorytety i wyklucza przyjęcie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej, co jest fundamentalnym warunkiem do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary. Jako, że oskarżony J. S. (1) absolutnie nie daje gwarancji przestrzegania porządku prawnego w przyszłości zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności nie znajduje racjonalnych podstaw.

W przeciwieństwie do oskarżonego J. S. (1) w odniesieniu do oskarżonego R. S. (1) zebrany w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie głównej materiał dowodowy nie dał podstaw do przypisania oskarżonemu sprawstwa zarówno w zakresie stawianego mu zarzutu jak i przy ewentualnej modyfikacji kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego temuż oskarżonego . Prokurator zarzucił oskarżonemu R. S. (1), iż udzielił on pomocy J. S. (1) w sprzedaży wyrobów akcyzowych poprzez przenoszenie i przewożenie tytoniu do palenia w ilości 89, 35 kg. Z dokonanych ustaleń faktycznych wynika, że oskarżony R. S. (1) przyjechał swoim autem do pomieszczenia magazynu, wszedł do środka rozmawiał z oskarżonym S. na temat tego co jest w workach i jaka jest ich waga a w chwili zatrzymania w przedsionku magazynu trzymał w ręku jeden worek z tytoniem o łącznej wadze 29, 8 kg / wskazana przez Prokuratora waga tytoniu dotyczy trzech worków zabezpieczonych w pomieszczeniu przedsionka , w tym jednego, który trzymał oskarżony J. S. (1) / .

Jest wysoce prawdopodobne, że oskarżony R. S. (1) zamierzał trzymany w ręku worek z krajanką tytoniową, razem z pozostałymi dwoma workami umieścić w swoim samochodzie, którym przyjechał do magazynu / logicznym wydaje się, że oskarżony R. S. (1) przyjechał do oskarżonego J. S. (1) by przewieźć worki z tytoniem /, jednakowoż wskazać należy, że żaden z worków nie został umieszczony w samochodzie a obaj oskarżeni zostali zatrzymani w przedsionku magazynu. W sprawie pozostały niewyjaśnione istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności, których nie zdołano usunąć także w toku przeprowadzonego przewodu sądowego a mianowicie czy oskarżony R. S. (1) do pomieszczenia przedsionka worek z krajanką tytoniową prznosił z dalszej części magazynu czy tylko trzymał ten worek uprzednio przeniesiony w to miejsce przez oskarżonego J. S. (1) oraz jaką w istocie wiedzę posiadał oskarżony R. S. (1) co do tego czym zajmował się oskarżony J. S. (1) oraz co do przeznaczenia owych trzech zabezpieczonych w przedsionku worków z krajanką tytoniową. Oskarżony R. S. (1) nie przyznał się do popełnienia czynu a przed sądem odmówił składania wyjaśnień, zaś oskarżony J. S. (1) kategorycznie zaprzeczył by oskarżony R. S. (1) wiedział czym zajmuje się J. S. (1) oraz by miał mu w jakikolwiek sposób pomagać w sprzedaży tytoniu, wskazał, że R. S. (1) przyjechał do niego bo miał go zawieźć do domu i po wypuszczeniu go do magazynu to oskarżony J. S. (1) sam zaczął wynosić do przedsionka worki z tytoniem przygotowanym do sprzedaży. Ta wersja jawi się jako równie prawdopodobna jak wersja prezentowana przez prokuratora wobec czego nie dające się usunąć wątpliwości co do roli i udziału oskarżonego R. S. (1) należy rozstrzygnąć na korzyść tegoż oskarżonego zgodnie z zasadą domniemania niewinności i pozostającą z nią w najściślejszym związku zasadę in dubio pro reo. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, nie zgromadzono danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez oskarżonego R. S. (1) zarzucanego mu czynu. Należy przy tym zaznaczyć, iż stosując zasadę in dubio pro reo, zgodnie z którą nie dające się usunąć wątpliwości należy rozstrzygać się na korzyść oskarżonej, miano na uwadze, iż sąd nie miał już możliwości uzupełnienia z własnej inicjatywy (abstrahując już od tego, iż taka ewentualna inicjatywa powinna wyjść od oskarżyciela publicznego) postępowania dowodowego, w taki sposób by dodatkowo te wątpliwości wyjaśnić. Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, ciążący na sądzie obowiązek czynienia ustaleń zgodnych z prawdą oraz obowiązująca w prawie zasada domniemania niewinności wymagają zawsze pewności stwierdzeń co do winy (w ten sposób m.in.: postanowienie S.N. z dnia 10 marca 1995 r., I KZP 1/9, publik. OSNKW 1995, z. 5 – 6, poz. 37), zaś udowodnienie winy oskarżonego musi być całkowite, pewne i wolne od wątpliwości, gdyż warunkiem sine qua non skazania oskarżonego jest udowodnienie popełnienia przezeń czynu przestępczego (w ten sposób m.in.: wyrok S.N. z dnia 24 lutego 1999 r., V KKN 362/97, Prokuratura i Prawo 1999/7-8/11). Innymi słowy, ażeby wydać wyrok skazujący konieczna jest pewność, iż oskarżony R. S. (1) popełnił zarzucany mu czyn, a nie jedynie prawdopodobieństwo, iż mógł to uczynić. Skoro oskarżyciel publiczny nie przedstawił żadnego dowodu bezpośredniego na sprawstwo oskarżonego R. S. (1) to rozważenia wymagało czy istnieją chociażby tzw. poszlaki potwierdzające hipotezę przedstawioną przez oskarżyciela publicznego. W ocenie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu nie można przyjąć ażeby w niniejszej sprawie oskarżyciel publiczny wykazał w sposób nie budzący wątpliwości dowodami poszlakowymi sprawstwo oskarżonego R. S. (1) w zakresie zarzucanego mu czynu. Podkreślenia wymaga, iż dowody z tzw. poszlak mogą być uznane za pełnowartościowy dowód winy oskarżonego jedynie wtedy, gdy zespół tych poszlak pozwala na ustalenie jednej logicznej wersji zdarzenia, wykluczającej możliwość jakiegokolwiek innej wersji (w ten sposób: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 maja 1995 roku, II AkR 120/1995, opublik. OSN PiPr 1996, z. 7-8, poz. 20). Zdaniem sądu w świetle zgromadzonych dowodów nie można przypisać oskarżonemu R. S. (1) ani przenoszenia ani także przewożenia tytoniu do palenia o wadze 89, 35 zł. i udzielenia w ten sposób pomocnictwa oskarżonemu J. S. (1) w sprzedaży wyrobów akcyzowych, wykluczone jest także przyjęcie wobec oskarżonego R. S. (1) kwalifikacji prawnej czynu z art. 65§3 kk albowiem brak jest dowodów na to, by doszło ze strony tegoż oskarżonego do realizacji któregokolwiek z zachowań

opisanych w przepisie art. 65§1 kks./ Już tylko na marginesie wskazać należy, że usiłowanie przestępstwa skarbowego zagrożonego karą nieprzekraczającą roku pozbawienia wolności albo karą łagodniejszą jest karalne tylko wtedy gdy ustawa tak stanowi/. Wobec ustalenia, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez oskarżonego R. S. (1)zarzucanego mu czynu sąd w oparciu o przepis art. 113§1 kks w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. w związku z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. wydał wyrok uniewinniający tegoż oskarżonego.

Na podstawie art. 29 pkt 1 kks i art. 30 § 2 kks orzeczono przepadek dowodów rzeczowych w postaci 13 worków jutowych koloru szarego zapakowanych dodatkowo w czarne worki foliowe zawierające sprasowany susz roślinny o zapachu tytoniu o wadze 476,8 kg, 6 worków koloru białego wypełnionych drobno skrojonym suszem roślinnym o zapachu tytoniu o wadze 89,35 kg, jednego worka koloru białego wypełnionego drobno skrojonym suszem roślinnym o zapachu tytoniu o wadze 7,9 kg, suszu roślinnego sprasowanego podzielonego na mniejsze części w ilości 71 kg (rozsypanego na podłodze magazynu), rozdrobnionych części roślinnych rozsypanych koło maszyny o silnym zapachu tytoniu zapakowanych do worka foliowego koloru zielonego o przybliżonej wadze 10,9 kg zaś na podstawie art. 31 § 6 k.k.s. zarządza ich zniszczenie, na podstawie art. 29 pkt 2 k.k.s. i art. 30 § 2 k.k.s. orzeczono przepadek dowodów rzeczowych w postaci wagi elektronicznej, maszyny do cięcia tytoniu, notatnika w brązowej okładce, kartki z imionami oraz cyframi oznaczającymi wagę, kartki z zapisanymi imionami oraz cyframi. Mając na uwadze wysokość orzeczonej grzywny sąd zwolnił oskarżonego J. S. (1) od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty. Powyższe oparto o art.113§1 kks w zw. z art. 624§1 kpk i art. 17 ust 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.